

jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 106 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6543).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 106 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 om Toldafgifterne m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5955, Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6252).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg skal erklære, at jeg ikke kan modtage Lovforslaget.

Drachmann: Jeg maa meget beklage denne Udtalelse af den højtærede Finansminister. Uagtet vi ikke har hørt noget fra Forslagsstillerne endnu, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om den foreliggende Sag.

Vi ved alle, at denne Sag vil dele dette høje Tings Medlemmer, som den allerede har delt ved Drøftelsen i Partierne, efter geografiske Linier, om jeg saa maa sige. Men gaar man tilbage til Forhandlingerne i Toldudvalget i sin Tid om den tekniske Toldrevision, vil man dér finde det Grundlag, vi maa bygge paa ved Betragtningerne over den foreliggende Sag. Jeg vil minde om, at det Lovforslag om Toldrevision, som blev fremsat i Folketinget i 1923 af daværende Finansminister Neergaard, i § 37, 4de Stykke, indeholdt en almindelig Beføjelse til Toldgodtgørelse for erlagt Indførselstold, baade omfattende Bomuldsfrøolie og Kokosolie, saaledes at alle Fabrikker, som herefter blev anlagt, og som opfyldte Paragraffens øvrige Bestemmelser, kunde faa Del i denne Godtgørelse. Bestemmelsen blev ikke ophøjet til Lov, men blev begrænset saaledes, at denne Toldgodtgørelse kun kom en bestemt Fabrik til gode, nemlig den Fabrik, der allerede havde Dispensation, sagt med bestemte Ord, Sønderborg Oliefabrik.

Naar Lovgivningen saaledes veg tilbage fra at give en almindelig Beføjelse, der utvivlsomt vilde have givet de udenlandske Fabrikker en rig Adgang til i Ly af denne Toldgodtgørelse at faa deres Olie raffineret her i Landet, hvilket vilde være til stor Skade for den egentlige indenlandske Olieindustri, der producerer Olie af Kokosnødder, lægger jeg deri den allerstørste Betydning. Det er nemlig ganske klart, at man maa søge tilbage til Motivet for Toldudvalget til at foretage denne indskrænkende Handling, og jeg kan ikke se andet end, og jeg maa hævde som daværende Sekretær i Udvalget og som en Mand, der havde meget med disse Sager at gøre den Gang, at det absolut var Toldudvalgets Udtryk for at ville bevare status quo. Der laa bagved denne Indskrænkning en tydelig udtalt Tilkendegivelse fra Lovgivningsmagtens Side, idet den indskrænkede et Forslag fra Regeringen, der vilde give et meget vidt Spillerum, til et ganske bestemt begrænset Felt, nærmere sagt begrænset til Sønderborg Oliefabriks Virksomhed, den Oliefabrik, som den Gang havde Dispensation fra Toldloven, en Dispensation, der var givet i 1920 under Forhold, som de fleste Medlemmer af dette høje Ting vistnok kender.

Naar man altsaa er vejet tilbage fra at give en saa omfattende Dispensation og har indskrænket denne til den bestaaende Virksomhed, saa ligger deri, som jeg allerede nævnte før, en klar Tilkendegivelse af